

בית המשפט המחוזי בירושלים

22 יולי 2012

ע"ו 51686-05-12 XXXX נ' ועדת הרישוי על פי חוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, התשל"ב – 1972

בפני כב' השופט בן-ציון גרינברגר

המערער XXXX

ע"י ב"כ עוה"ד קובי סודרי

נגד

ועדת הרישוי על פי חוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה,
התשל"ב – 1972
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים - אזרחי

המשיבה

מיני-רציו:

* בית המשפט קיבל את ערעור המערער על החלטת ועדת הרישוי על פי חוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, שלא לחדש את רישיונו של המערער כחוקר פרטי. נפסק, כי במקרה דנן התקבלה ההחלטה בוועדה לאי חידוש רישיונותיו של המערער על בסיס תמצית ראיות סתמית, בה אין כל פירוט של הראיות עצמן אשר עליהן התבקשה הוועדה לבסס את החלטתה, ובכך נשללה מהוועדה כל אפשרות להפעלת שיקול דעת עצמאי.

המערער הגיש ערעור על החלטת ועדת הרישוי על פי חוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, שלא לחדש את רישיונו של המערער כחוקר פרטי וכבעל משרד חקירות. לטענת המערער, החלטת המשיבה שלא לחדש את רישיונותיו היא שגויה, ויש לבטלה ולהורות על חידוש רישיונותיו בהתאם; וזאת מאחר שההליך שקיימה הוועדה וההחלטה שהתקבלה הינם מנוגדים לכללי הצדק הטבעי, וההחלטה האמורה פגומה בחוסר מידתיות.

בית המשפט קיבל את הערעור ופסק כלהלן:

אין די בעצם קיום כתב אישום כדי לשמש בסיס להחלטת ועדת הרישוי שלא לחדש רישיון.

קיום תשתית ראייתית לכאורית כאמור, אין די בו לבדו להצדיק תמיד ובהכרח את החלטת הוועדה. כל מקרה יידון לפי נסיבותיו. המדובר בהחלטה מינהלית שנתנה רשות מינהלית.

במקרה דנן, קיימות נסיבות המצדיקות את חידוש הרישיון על אף החשדות המופיעים בפרפראזה שהגישה המשטרה על הוועדה.

מדובר בסירוב לחדש רישיונות בהם מחזיק המערער כבר תקופה ארוכה, ולא בסירוב לתת רישיונות חדשים. סירוב לתת רישיון המבוקש לראשונה די שיתבסס על חשד מבוסס, וזאת להבדיל מסירוב לחידוש הרישיון שאז הדין מחמיר יותר.

במקרה דנן התקבלה ההחלטה בוועדה לאי חידוש רישיונותיו של המערער על בסיס תמצית ראיות סתמיות, בה אין כל פירוט של הראיות עצמן אשר עליהן התבקשה הוועדה לבסס את החלטתה, ובכך נשללה מהוועדה כל אפשרות להפעלת שיקול דעת עצמאי.

יש לבכר את העובדה כי החלטת הוועדה עלולה לפגוע בחופש העיסוק, שהוא זכות יסוד של המערער. מכיון שכך, על הוועדה מוטל להתנהג ברמה גבוהה יותר של זהירות וקפדנות בבדיקת החומר המועבר לידיה מן המשטרה, לפני שתגבש כל החלטה כה מרחיקת לכת לאי-חידוש רישיונותיו של המערער.

בנסיבות אלו, כשאינן בפני הוועדה חומר ראיתי כלשהו, פרט ל"מסקנות" המשטרה המבוססות על ראיות אשר היא אינה מוכנה לחשוף, וכשטרם הוגש כתב אישום נגד המערער על אף הזמן הרב שבו מתנהלת חקירת המשטרה, המסקנה היא האיזון הראוי מחייב, לפחות בשלב זה של החקירה, כי יש להטות את הכף לטובת זכויותיו של המערער להמשיך בעיסוקו.

החלטה

1. מונח לפניי ערעור על החלטת וועדת הרישוי על פי חוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, התשל"ב – 1972 (להלן: "החוק"), מיום 29.3.12, שלא לחדש את רישונו של המערער, XXXX, לשנת 2012, כחוקר פרטי וכבעל משרד חקירות.
2. המערער הוא בעל רישיון כחוקר פרטי מאז שנת 2000, ובעל רישיון למשרד חקירות משנת 2005, אשר חודשו מאז באופן עקבי עד סוף שנת 2011.
3. בספטמבר 2011 נפתחה כנגד המערער חקירה במשטרת ישראל (תיק יאח"ה פל"א 166086/11), בחשד לביצוע עבירות של התקנת מכשיר למטרת האזנת סתר שלא כדין; פגיעה בפרטיות; חדירה לחומר מחשב שלא כדין; קשירת קשר לביצוע פשע; ומתן אמצעים לביצוע פשע.
4. בעקבות פתיחת החקירה הפלילית האמורה, ובמסגרת ההליכים השוטפים של וועדת הרישוי לקראת סוף שנת 2011 לשם קבלת החלטות באשר לחידוש הרישיונות השנתיים של החוקרים הפרטיים, זומן המערער לשימוע בפני המשיבה ליום 8.12.11.
5. כפי שמפרט המערער בטיעונו, עם פתיחת השימוע במועד האמור, הודיע יו"ר הוועדה כי השימוע נערך למערער על יסוד חומר שהמשטרה העבירה לעיון הוועדה, וזאת על אף שהחקירה עצמה טרם הסתיימה. לדבריו, בתגובה להודעה זו הודיע ב"כ המערער כי אינו יכול לממש את זכות הטיעון מבלי זכות עיון באותו החומר, ולפיכך ביקש, שאם יש חומר – יתאפשר לו לראותו,

ואז יוכל לתת התייחסות קונקרטיית. לאחר שבקשתו זו לא זכתה להתייחסות ממשית ולמעשה לא נענתה, הודיע ב"כ המערער כי לא יוכל לטעון לגופם של דברים, אלא רק להצביע על שאלות משפטיות המתעוררות בעניין פליליותם של המעשים המיוחסים למערער.

6. ביום 25.1.12, משלא התקבלה כל הודעה מאת המשיבה בעניין חידוש רישיונותיו של המערער, ומשאלה לא חודשו בפועל, פנה המערער למשיבה שתודיעו את מעמדו.

7. ביום 11.3.12, השיבה הוועדה למערער, תוך שהפנתה אותו להחלטתה מיום 22.12.11, בה היא שבה וציינה כי הוועדה קיבלה את תמצית הראיות לגבי כל אחד ואחד מהחוקרים הפרטיים הנחקרים על ידי משטרת ישראל, ובכללם המערער, וכי הוועדה שמעה את עמדת המשטרה לפיה קיים עניין ציבורי בהעמדתו של המערער לדין; אך בנסיבות אלו, בטרם קבלת החלטה סופית, היא מבקשת לקבל את עמדת היועמ"ש.

8. כעבור חודשיים נוספים, ביום 6.5.12, שלחה המשיבה לב"כ המערער עותק מהחלטתה שניתנה ביום 29.3.12, לפיה סבור היועמ"ש כי טיבה של עבירת האזנת הסתר שולל את זכותו של המבצע אותה מלהחזיק ברישיון לחקירות פרטיות, וכי על כן: "מי שהמשטרה מוסרת לוועדה, כי יש לגביו תשתית ראייתית לביצוע העבירה, ואינו מספק לוועדה הסבר מניח את הדעת שאינו קשור לעניין – ראוי, באופן זמני, להימנע מחידוש רישיונו, עד להחלטה בתיק בפרקליטות המדינה".

9. על בסיס עמדה עקרונית זו של היועמ"ש, בחנה הוועדה שוב את עניינו של המערער, ובהחלטה האמורה מיום 29.3.12 - היא החליטה עליה מוגש הערעור שלפניי - קבעה המשיבה כדלהלן:

"עם חשיפת הפרשה הוועדה ביקשה וקיבלה את תמצית הראיות שהוכנה על ידי המשטרה בליווי צמוד של פרקליט בכיר מפרקליטות מחוז ת"א בכל הנוגע למעורבותו של כל אחד מהמעורבים במכירת והתקנת תוכנות להאזנת סתר. בשימוע, ביקשה הוועדה לראות אם יש בידי המבקש הסבר מניח את הדעת לכך שאינו קשור לעניין אולם, גם לאחר שהוועדה שבה ובחנה את טענות המבקש בשימוע – בו העלה טענות משפטיות בלבד – היא לא מצאה בטיעונו הסבר המניח את הדעת להתנהגותו ולמעורבותו בפרשה. אשר על כן, ולאור הנימוקים שפורטו בהחלטת הוועדה מיום 22.12.11, ותוך מתן שימת לב לאיזון ראוי בין פגיעה בחופש העיסוק של המבקש, המעוגן בחוק יסוד, לבין חובת הוועדה להגן על הציבור לזכותו לפרטיות, זכות המעוגנת אף היא בחוק יסוד, מחליטה הוועדה שלא לחדש את רישיונותיו (חוקר + משרד) של המבקש לשנת 2012."

10. לטענת המערער, החלטת המשיבה שלא לחדש את רישיונותיו היא שגויה, ויש לבטלה ולהורות על חידוש רישיונותיו בהתאם; וזאת מאחר שההליך שקיימה הוועדה וההחלטה שהתקבלה הינם מנוגדים לכללי הצדק הטבעי, וההחלטה האמורה פגומה בחוסר מידתיות.

11. טענתו המרכזית של המערער בערעור הינה כי למרות שהוועדה דנה והחליטה בעניינו של המערער על סמך תמצית ראיות שקיבלה מהמשרה, לפיה הוא מעורב לכאורה בפלילים, המשיבה לא אפשרה למערער לעיין באותה תמצית ראיות, וכתוצאה מכך מנעה ממנו מלטעון לגביה. למרות זאת, המשיבה ביססה את החלטתה שלא לחדש את רישיונותיו של המערער על יסוד אותה תמצית ראיות שהעיון בה נמנע ממנו, ועל יסוד העובדה שבשימוע שהתקיים, המערער לא סיפק לוועדה כל הסבר מניח את הדעת להתנהגות המיוחסת לו לפי אותה תמצית ראיות. לטענתו, התנהלות זו של המשיבה פגומה בשניים: הן משום שהיא שללה ממנו את זכות העיון והטיעון, והן משום שלאחר ששללה ממנו זכות זו זקפה לחובתו את העובדה שהוא לא נתן כל הסבר בשימוע שבכוחו לסתור את האמור באותה תמצית. זאת, למרות שלטענת המערער, אי מתן ההסבר נבע ממחדלה של המשיבה בסירובה להעמיד את תמצית הראיות לעיונו עובר לשימיעת טיעונו בשימוע האמור.

12. מוסיף המערער וטוען, ברמה העקרונית, כי החלטת הוועדה שלא לחדש את רישיון העיסוק של המערער, מהווה פגיעה קשה וחריפה בזכותו לחופש העיסוק, ומול זכותו האמורה, אשר הינה מעוגנת כזכות יסוד, הייתה חייבת הוועדה לפעול בזהירות ובמידתיות המתבקשות; ולטענתו, לא כך התנהגה הוועדה במקרה דנן. לטענתו, שגתה הוועדה עת הסתמכה על התמצית הראייתית שקיבלה לידיה מאת המשרה, מאחר שלטענתו, לתמצית הראיות לא יכל להיות משקל מספיק ומכריע לצורך קבלת החלטה שלא לחדש את רישיונותיו, בהינתן שעד כה לא נקבע על ידי שום גורם מוסמך בתביעה הכללית, כי היא מספיקה להגשת כתב אישום על בסיסה; ויתירה מזו, לנוכח ההלכה הנוהגת, לפיה, אין די בעצם הגשת כתב אישום נגד חוקר פרטי בעבירות המתייחסות לעיסוקו, כדי לשמש בסיס כשלעצמו להחלטת וועדת הרישוי שלא לחדש רישיון.

13. כמו כן, מציין ב"כ המערער כי לדעתו, המשיבה לא שקלה את עניינו של המערער מתוך התייחסות לעובדה כי המדובר במי שעוסק כבר במקצוע שנים רבות, וידועה ההלכה כי אינו דומה מי שלגביו מדובר בבקשה ראשונה למתן רישיון, לעומת מי שרישיונותיו כבר מתחדשים שנים רבות, כך שמדובר בחידוש הרישיון ולא בהנפקת רישיון חדש. במקרה זה, חייבת הוועדה לפעול בזהירות יתירה, על מנת שלא לקטוע את מקור הפרנסה אשר בו עסק המערער משך שנים ללא רבב.

14. בתשובה טוען ב"כ המשיבה כי לאור החשדות החמורים הבאים לידי ביטוי בתמצית הראיות שהוגשה לידיה של הוועדה מאת המשטרה, ההחלטה לאי-חידוש רישיונותיו של המערער הינה מידתית; וזאת, בין היתר, מאחר שהחלטת הוועדה אינה תקפה אלא לשנת 2012 בלבד, ולקראת סוף שנת 2012 יוכל המערער לחדש את בקשתו לחידוש רישיונותיו לשנת 2013. לטענת ב"כ המשיבה, התליית עיסוקו של המערער למשך שנה אינה חורגת מתחום הסביר, בהתחשב באינטרס הציבור והצורך להגן עליו בפני חדירות לפרטיותו, אשר גובר לטענתו על הפגיעה בחופש העיסוק של המערער עצמו.

15. מוסיף וטוען ב"כ המשיבה, כי החלטת הוועדה התבססה על חומר חסוי שהועבר ממשטרת ישראל, ובנסיבות אלו לא נפל פגם בסירובה של הוועדה לאפשר למערער לעיין בו. בקבלת החלטה זו שלא לחשוף בפני המערער את תוכן תמצית הראיות, פעלה הוועדה בהתאם להתניית המשטרה להעברת החומר לידי הוועדה, בכך שהוא יישאר חסוי ולא יועבר לחוקרים הפרטיים החשודים, שכן החקירה הייתה אז בראשית דרכה. ולמרות שהחומר האמור לא נחשף בפני המערער ובא-כוחו, טוען ב"כ המשיבה כי זכות הטיעון של המערער לא נפגעה, מאחר שהמערער הכיר היטב במה הוא חשוד, זאת מאחר שכבר נחקר במשטרה; ועל כן, ניתן היה לו לפרוש בפני הוועדה את גרסתו באשר לחשדות נגדו בשימוע שהתקיים בעניינו. משבחר שלא לעשות כן, ובמקום זה בחר להעלות שאלות משפטיות תיאורטיות גרידא, אין לו למערער להלין אלא על עצמו.

16. ב"כ המשיבה גם מבקש לדחות את טענת המערער כאילו שנפל פגם בגיבוש החלטתה של הוועדה עקב כך שהסתמכה אך ורק על תמצית הראיות שהעבירה המשטרה לידיה. לטענתו, הפסיקה הכירה אף במכתב בלתי מפורט מאת קצין משטרה כראיה מנהלית מספיקה לצורך שלילת רישיון חקירה, לא כל שכן בתמצית ראיות "רשמית". בעניין זה מפנה ב"כ המשיבה לע"ש (י-ם) [414/07 דרך המלך נ' וועדת הרישוי](#) [פורסם בנבו], פרי עטה של השופטת מרים מזרחי, פורסם במאגרים המשפטיים (מיום 1.3.07), בו נקבע כדלהלן:

"אני סבורה כי מידע שנמסר על ידי קצין משטרה בכיר המבוסס על דברי קצין מודיעין... הוא בגדר ראיה... אדם סביר מיחס לה ערך הוכחתי וסומך עליה. לכן מידע כזה עומד בדרישות הראיה המנהלית".

דיון והכרעה

17. ראשית יצוין כי לאחר הדיון שהתקיים בערעור במעמד הצדדים, הגישה המדינה הודעה בה היא מציינת כי המשטרה החליטה בשלב זה כי כבר לא קיימת מניעה להציג בפני המערער את

ה"פרפראזה" של תמצית הראיות שהועברה לידי הוועדה עובר להחלטה בעניינו, והיא צורפה כנספח להודעה האמורה. הפרפראזה האמורה היא כדלקמן:

"יש תשתית ראייתית לביצוע עבירות בהתאם לחוק האזנת סתר, שעיקרה: התקנת תוכנת ספייפון במכשירי טלפון סלולאריים, בכשני מקרים, בידיעה, ולשם ביצוע האזנת סתר שלא כדין, וכן קיימות ראיות לכאורה לעיסוק בתחום וכן קיים עניין ציבורי להמלצה להעמדתו לדין".

בעקבות הגשת חומר זה, הוסיף ב"כ המערער לטעון כי יש לראות בכך חיזוק נוסף לטיעונו כי דין הערעור להתקבל. תוכן הפרפראזה הלקוני והקצר לא יכול היה להוות בסיס דיו לאי חידוש רישיונותיו של המערער, מאחר שפרט לעצם המסקנה של המשטרה בדבר קיומן של ראיות לביצוע העבירות, אין באמור כל פירוט של הראיות הקיימות נגד המערער, וכתוצאה מכך, גם לא יכלה הוועדה לשקול שיקול עצמאי באשר למשקלן של אותן ראיות בהקשר של אי חידוש רישיונותיו. בעצם, הוועדה התבקשה במקרה זה להסתמך הסתמכות עיוורת על מסקנות המשטרה, ללא שתוכל להפעיל שיקול דעת כלשהו. גישה כזו – כך טוען ב"כ המערער – הינה גישה פסולה, ואינה עומדת בקריטריונים הבסיסיים ביותר של קבלת החלטה מנהלית אשר בכוחה לפגוע בזכות יסוד של חופש העיסוק.

18. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, מזה ומזה, נחה דעתי כי דין הערעור להתקבל.

19. בקשת המשטרה מאת הוועדה, כדבר העומד בפני עצמו, כשהמשטרה אינה מעבירה לוועדה את חומר הראיות עצמו, ואף לא תמצית של הראיות, אלא מסקנת המשטרה שהראיות שבידיה מבססות לדעתה את החשד נגד המערער, אינה יכולה להוות בסיס לסירובה של הוועדה לחדש את רישיונותיו של המערער בנסיבות העניין. כבר נקבע לא אחת כי אף קיומו של כתב אישום אינו די כשלעצמו כדי להוות בסיס להחלטת וועדת הרישוי שלא לחדש רישיון, אלא מקום שקיימות ראיות לכאורה לאישום האמור. ראו, ע"ש (י-ם) 30/94 חתוכה נ' וועדת הרישוי, תק-מח 96(2), 2363 [פורסם בנבו]; ואף קיום של תשתית ראייתית לכאורה, כאמור, גם בו אין די לבדו להצדיק תמיד את החלטת הוועדה.

ראו, לדוגמא, ע"ש (י-ם) 1039/02 פישביין נ' מדינת ישראל–וועדת הרישוי לחוקרים פרטיים, פורסם במאגרים משפטיים (מיום 20.11.02) [פורסם בנבו], בו נקבע כדלהלן:

כבר נקבע כי אין די בעצם קיום כתב אישום כדי לשמש בסיס להחלטת ועדת הרישוי שלא לחדש רישיון, אלא מקום שקיימות ראיות לכאורה לאישום: חתוכה נגד ועדת הרישוי, ע"ש (י-ם) 30/94, תק-מח 96(2), 2363....[פורסם בנבו] ואולם, קיום תשתית ראייתית לכאורית כאמור,

אין די בו לבדו להצדיק תמיד ובהכרח את החלטת הוועדה. כל מקרה יידון לפי נסיבותיו. המדובר בהחלטה מינהלית שנתנה רשות מינהלית. אמנם, את שיקול הדעת מסר המחוקק לרשות המינהלית ולא לבית המשפט, ובית המשפט לא ימיר את שיקול דעתה של הרשות בשיקול דעתו שלו, אך עדיין הביקורת על השימוש בשיקול הדעת מסורה בידי בית המשפט, ובית המשפט יתערב מקום שימצא שהרשות לא השתמשה בשיקול דעתה כדין. בית המשפט יעשה כן, למשל, מקום שהרשות לא שקלה את כל השיקולים הענייניים או לא נתנה להם את המשקל הראוי. ראה: יצחק זמיר, הסמכות המינהלית, ירושלים, התשנ"ו-1996, כרך ב', עמ' 742, וכך: אמיתי – אזרחים למען מינהל תקין וטוהר המידות נגד יצחק רבין ראש ממשלת ישראל, בג"צ 4267/93, פ"ד מז(5) 464, 441.

20. במקרה דנן, נחה דעתי כי קיימות נסיבות המצדיקות את חידוש הרישיון על אף החשדות המופיעים בפרפראזה שהגישה המשטרה על הוועדה:

א. ראשית, מדובר בחוקר פרטי ותיק עם עבר נקי, אשר גם סובל מנכות חמורה, כשניהול משרדו הינו המקור היחיד לפרנסתו ופרנסת משפחתו.

ב. שנית, מדובר בסירוב לחדש רישיונות בהם מחזיק המערער כבר תקופה ארוכה, ולא בסירוב לתת רישיונות חדשים. ראו, לדוגמא, ע"א (י-ם) 5251/98 בן יתח נ' הוועדה לרישוי חוקרים פרטיים, פורסם במאגרים המשפטיים (מיום 8.7.99) [פורסם בנבו]: "סירוב לתת רישיון המבוקש לראשונה די שיתבסס על חשד מבוסס, וזאת להבדיל מסירוב לחידוש הרישיון שאז הדין מחמיר יותר".

ג. שלישית, במקרה דנן התקבלה ההחלטה בוועדה לאי חידוש רישיונותיו של המערער על בסיס תמצית ראיות סתמית, בה אין כל פירוט של הראיות עצמן אשר עליהן התבקשה הוועדה לבסס את החלטתה, ובכך נשללה מהוועדה כל אפשרות להפעלת שיקול דעת עצמאי. אומנם, מקובלת עלי עמדת בית המשפט בפרשת דרך המלך (המצוטטת לעיל), כי מידע שנמסר על ידי קצין משטרה בכיר הינו בגדר ראיה מנהלית קבילה, וכי אדם סביר מייחס למידע כזה ערך הוכחתי וסומך עליה; ברם, בעניין דרך המלך האמור נקבע גם כי לא יהיה זה מוצדק מצד הוועדה לקבל החלטה לאי חידוש רישיונות אם הודעת קצין המשטרה כאמור הינה המידע היחיד שבפני הוועדה. במקרה כזה, אין בעצם כל מידע קונקרטי בפני הוועדה לעיונו, וקבלת החלטה על בסיס תמצית ראיות לקונית כזו אשר נמסרה לידי הוועדה במקרה דנן, פירושה קבלת החלטה ללא הפעלת שיקול דעת מצד הגוף המנהלי המוסמך לקבל את החלטה האמורה.

21. כמו כן, לא ברור כלל מהי הסיבה להתעקשותה של המשטרה שלא להתיר לוועדה למסור את אותה תמצית ראיות לעיונו של המערער לקראת קיום השימוע. אין בתמצית האמורה כל

חשיפה של מידע חסוי מעבר לעצם קיומה של החקירה נגד המערער וקיומם של חשדות נגדו, הא ותו לא. יצוין, כי אף ב"כ המשיבה הביע דעה דומה בדיון שהתקיים במעמד הצדדים, ואף הוא הודה כי לא ברורה לו הסיבה להתעקשות שלא לחשוף בפני המערער את תוכן אותה פרפראזה של מספר מילים ספורות שהעבירה המשטרה לוועדה. אי לכך, אין לבוא בטענה נגד המערער, ואף להסיק מסקנות מכך שלא ראה את עצמו מוכן להגיב לגופם של החשדות נגדו, כשאינן בפניו כל חומר המפרט את החשדות האלה והמאפשר לו להגיב בהתאם. אין לצפות מבעל רישיונות המוזמן לשימוע כשידוע לו שמתנהלת חקירה נגדו, שהוא "יתנדב" מצידו להתייחס למלוא החשדות האפשריים הקיימים נגדו לפי הבנתו, כפי מה שניתן לו להסיק מתוכן החקירה שהתנהלה נגדו, כשאינן בפניו לא כתב אישום, לא חומר חקירה, ואף לא תמצית של החשדות הספציפיים נגדו.

ד. רביעית, בהתחשב בכל האמור יש לבכר את העובדה כי החלטת הוועדה עלולה לפגוע בחופש העיסוק, שהוא זכות יסוד של המערער. מכיוון שכך, על הוועדה מוטל להתנהג ברמה גבוהה יותר של זהירות וקפדנות בבדיקת החומר המועבר לידיה מן המשטרה, לפני שתגבש כל החלטה כה מרחיקת לכת לאי-חידוש רישיונותיו של המערער. אומנם, חופש העיסוק של הפרט עלול להתנגש בזכויות יסוד של הכלל, ועל כן לגיטימי לחלוטין כי במכלול השיקולים של הוועדה יישקל גם האינטרס הציבורי. כאשר קיים חשש לפיגוע באינטרס הציבורי, ובכלל זה הפגיעה בזכות הציבור לפרטיות, מוטל על הוועדה לאזן כראוי בין שתי הזכויות ולהעמידן זו מול זו, כשמטרת הוועדה למצוא את האיזון הראוי והמתאים בנסיבות העניין. כאשר על כף המאזניים עומדת זכותו של המערער להמשיך בעיסוקו אשר ממנו מתפרנס הוא ומשפחתו ויתר עובדיו, אין זה לעניין כלל, כטענת ב"כ המשיבה, כי "סך הכול" מדובר בהתליית רישיונותיו למשך שנה אחת בלבד, וכי ניתן לו להגיש שוב את בקשתו לחידוש רישיונותיו לקראת סוף שנת 2012. למנוע מאדם את חופש העיסוק במשך שנה תמימה אינו דבר של מה בכך, והפגיעה בפרנסתו של המערער למשך אותה שנה הינה חמורה מאוד.

בנסיבות אלו, כשאינן בפני הוועדה חומר ראייתי **כלשהו**, פרט ל"מסקנות" המשטרה המבוססות על ראיות אשר היא אינה מוכנה לחשוף (משיקולים אשר כשלעצמם יכולים להיות לגיטימיים לחלוטין בהתחשב בצרכי חקירתה), וכשטרם הוגש כתב אישום נגד המערער על אף הזמן הרב שבו מתנהלת חקירת המשטרה, מסקנתי היא כי האיזון הראוי מחייב, לפחות בשלב זה של החקירה, כי יש להטות את הכף לטובת זכויותיו של המערער להמשיך בעיסוקו.

22. סיכומו של דבר, הערעור מתקבל, והחלטת הוועדה בטלה. אי לכך, על הוועדה להורות על חידוש מידי של רישיון המערער כחוקר פרטי וכבעל משרד לחקירות.

25. אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ג' אב תשע"ב, 22 יולי 2012, בהעדר הצדדים.

בן ציון גרינברגר 54678313-/-

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה